

பெருநகரம்

K.A.மதியழகன்

வெள்ளி

6-5-1959

விலை 16 காசு

புகள்கொடியா? பச்சைப்பாம்பா?

பிஹார் முதலமைச்சர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சின்ஹா தமது பட்டஜேட் பிரசங்கத்தை ஆங்கிலத்தில் படித்தார். அதற்கு அவர் காரணமும் கூறினார். “இந்தி மொழியிலுள்ள பட்டஜேட் வாசகங்கள் விசித்திரமாகவும் வேடிக்கையாயும் உள்ளன. கனம் உறுப்பினர்கள் இலகுவாக புரிந்து கொள்வதற்கே ஆங்கிலத்தில் பிரசுரம் செய்கிறேன்” என்றார்.

ஸ்ரீபெனிபுரி என்ற எம்.எல்.ஏ. பெரும் இந்தி வெறியர். சில ரென்று எழுந்தார். “சாநாயகர் அவர்களே! 1950-ம் ஆண்டே இந்த சட்டசபையில் ஏழு ஆண்டுகளில் இந்திய ஆட்சி மொழியாக ஆக்கிவிடுவது என்ற தீர்மானம் நிறைவேறியுள்ளது. ஒன்பது ஆண்டுகள் உருண்டோடிவிட்டன. பட்டஜேட் உருக்கூட இந்தியில் படிக்கவில்லை. இந்திக்கு எதிராக இங்கு ஓர் பெரும் சதி நடக்கிறது” என்பது கோபாவேசமாகப் பேசினார். இது நடந்தது பிஹார் சட்டமன்றத்தில்.

இந்தியின் இலாபக்கற்ற தன்மையை எடுத்துக்காட்ட தற்போது இதனைத் திட்டவில்லை. நமது சட்டசபையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தித்திக்கும் தமிழில் பட்டஜேட் பிரசங்கத்தை இலாவகமாகச் செய்து வரவாற்றச் சம்பலமாக்கினார். வாழ்த்தவும் பாராட்டவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் அவரது ஹாரிய முயற்சியை. ஆனால் அவர் சமர்ப்பித்த பட்டஜேட்டில் நாட்டு மக்களின் பாராட்டுகளை பெறுகிற அம்சமே அது ஒன்றுதான்! மற்றவை வழக்கம்போல் வந்து போகும் வரவு செலவுத் திட்டம் தான்!

பட்டஜேட் என்பது சர்க்காரின் சமுதாய பொருளாதார கொள்

கைகளை விளக்கும் பிரகடனமாய் அமையவேண்டும் அதுதான் புது முறை. சேன்ற வருட கணக்கு பேரேடுகளையும், நடைமுறை ஆண்டின் உத்தேச வருமானத் திட்டம் செலவினத்தையும் சமர்ப்பிப்பது பாட்டி காலத்து பட்டஜேட். “மண்டிக் கடை” கணக்குப்பின்னைபோதும் இந்த செயலாற்ற. பாட்டி காலத்து பாணியையே கனம் சுப்பிரமணியம் மேற்கொண்டுள்ளார்.

புதுவிகள் இல்லை, ரூ. 1-39 கோடி உபரி பட்டஜேட் என்று காங்கிரஸ் ஏடுகள் மந்திரியாரின் சாதனையாக நிதியறிக்கையை வானளாவ புகழ்ந்துள்ளன. கூர்ந்து கவனித்தால் புதுவிகள் இல்லை என்பதற்கு பின்னாலே உள்ள உண்மைப் புலப்படுத்தும். ஆத்திர நிதி மந்திரி பிரம்மாணந்த ரெட்டி ஆத்திர பட்டஜேட்டை சமர்ப்பிக்கும்போது குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல் சர்க்கார் இன்னும் தாண்ட முடியாத இறுகிய கட்டத்தை அடைந்துள்ளது. மக்கள் அதற்குமேல் பளுவை தாங்க மாட்டார்கள். அவ்வளவுதான் நிலைமை விளக்கமே தவிர. முதுகிலே பழுதில்லை என்பதுமல்ல. இடமிருந்தும் அவர்கள் ஏற்றவில்லை என்பதுமல்ல.

சென்னையாஜ்யத்தின் வருமானம் 1939-ரூ. 16.13 கோடி 1955-ரூ. 43.33 கோடி 1959-ரூ. 73.0 கோடி. ஆத்திர மாகாணம் பிரியாத தற்கு முன்பு 16 கோடி தான் நிதி நிலை. 43 கோடியாய் பெருகிக் கட்ட ஐந்து ஆண்டுகளில் இன்னும் 80 கோடி அதிகமாக ஆகியுள்ளது என்றால் எவ்வளவோ ‘வரிமலை’ களுக்குப்பின் என்பதை

நினைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ‘ஏன் வரியில்லை’ என்பதற்கு பின்னாலே இருக்கும் அற்புத இரகசியமே இதுதான்!

உபரி பட்டஜேட், என்று சொல்லுவதும் வெறும் கண்ணம்பூச்சி வேலையாகத்தான் இருக்கிறது. சர்க்கார் ஊழியர்களின் நீண்டகாலக் கோரிக்கைகளின் சிறிய அம்சமாக இடைக்கால நிவாரணமாக வருமான உயர்வில் ரூபாய் 5 பெறுகின்றனர். அதனை மொத்த செலவில் கூட்டாமல் உபரி என்ற உயர்வு தேடுகின்றனர். அற்ப சந்தோஷத்திற்கு வேண்டியதில்லை.

அப்படி உபரியும் உபயோகமாகப் பயன்படுகிறதா என்றால் அதுவும் பூஜ்யம்.

இடைக்கால நிவாரணமாக மாக என். ஜி. ஒக்களுக்கு ஒக்கும் ரூ. 5 எந்த அளவிற்குப் பரந்தால் என். ஜி. ஒக்கள் வகுக்கப்பட்டிருப்பது புரியும். இந்த இடைக்காலத்தில்தான் விலைவாசி உயர்ந்துள்ளது. “தானிய மொத்தவிலை குறிப்பிட்டு 1957 டிசம்பரில் 512-இல் இருந்தது. 1958 டிசம்பரில் 569 அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. மந்திரியாரே கூறும் கணக்கு. எனவே செலவு குறிப்பிட்டு எழுமுகமாகவே இருந்திருக்கிறது. இருந்து வருகிறது. அவர் தத்த புள்ளி விபரங்களின் படி இவ்வாறு ஆண்டில் பத்திலே ஒரு மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. அமைச்சர் அருளியுள்ள ஐந்து ரூபாய் ஏற்றுவே பட்ட சிரமத்தை அடைப்பதற்கே போதுமானதல்ல. அவர்களுக்கு எந்த வகையிலேயும் கணிசமான மாறுதலை ஏற்படுத்தித் தரப் போவதில்லை.

கேஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைகளுக்கு 4, 5, 6 பாரங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பள்ளி சலுகையை கிராம அதிகாரிகள் குழந்தைகளுக்கு கொடுப்பதென தீர்மானித்திருப்பதாக நிதிமந்திரியார் அறிவித்தார். அதனை கிடைத்தற்குரிய வரப்பிரசாதம் போலவும், வேறு யாரும் செய்ய முடியாத சலுகை போலவும் பிரமாணப்படுத்தப் படுகிறது. அடிக்கடி நமது நிதி மந்திரி கோபித்துக் கொள்கிறார், உபரியும் மேற்கு, கல்கத்தா கிழக்கு என்று அந்த பம்பாய் மாநிலத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்தை பம்பாய் நிதிமந்திரி டாக்டர் ஜீவராஜ் மேத்தா சமர்ப்பித்து பேசியுள்ளார். அந்த திட்டத்தில் எழுபத்து ஐந்து ரூபாய்க்கு குறைவான வருமானமுள்ள எல்லா பெற்றோர்களின் குழந்தைகளுக்கும் கல்வி சலுகை கொடுக்கப் பட்டுள்ளது, அது 4, 5, 6 வது பாரங்களில் படிப்பவர்கள் மட்டும் மல்ல, முதல் வகுப்பு தொடங்கி பல்கலைக்கழக படிப்பு முடியும் வரை அந்தசலுகை உண்டு. இன்னும் நடுத்தர மக்களையும் இந்த சலுகையில் சேர்க்க இயலாது என்று டாக்டர் ஜீவராஜ் மேத்தா குறிப்பிட்டுள்ளார். இது போலவே ஏற்கனவே மத்ய பிரதேசத்தில் பதினாறு தெற்கு தேய்கிறதும் வரை இலவசக் கல்வி உண்டு. இதனையெல்லாம் கூறி வடக்கு வாழ்கிறது - தெற்கு தேய்கிறது என்று சொன்னால் இல்லை, இல்லை பம்பாய் மேற்கு என்கிறார். அவருக்கு மரியாதை கொடுப்பதன் அறிகுறியாய் பம்பாய் மேற்கு என்றே வைத்துக் கொள்வோம் மேற்கு மேலோங்குகிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொன்னால் அதிலே என்ன தவறு? அந்நிலைமம்

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

K.A.மதியழகன்

*** துமிறைத் தடவுவதால் மட்டும் திரித்திரம் ஓடாது! ***

கட்டுக்கடங்காமல் எல்லா வற்றையும் அழித்துத் தீர்ப்பதுதான் காட்டு நெருப்புக்குள்ள கவர்ச்சி! கிழே உள்ள வரலாற்றில் காணப்படும் கவர்ச்சியும் அது போன்றதுதான்! நாகரிக சமுதாயம் இத்தக கவர்ச்சியை விரும்புவதில்லை; எனினும் அதிசயமும் பயங்கரமும் நிறைந்த வரலாறுகளைக்கேட்க வேண்டுமென்ற ஆசை மனிதனுக்கு உள்ளவரை இப்படிப்பட்ட ருசிகரக் கதைகளை மறப்பதற்கில்லை.

கதிரவன் புகழடியாத அடர்ந்த காடுகள் வலைபோல புரறாப் பொந்துகள்—ஆபத்தான மலைச் சரிவுகள்—கடக்க முடியாத கிளை ஆறுகள்—இதுதான் சாம்பல் நதி பாய்ந்தோடும் பள்ளத்தாக்கு! 8000 சதுர மைல் பரப்பில் பரவுள்ள பார்டுவெளி! மத்திய பிரதேசம், உத்தர் பிரதேசம், ராஜஸ்தான் ஆகிய ராஜ்யங்களுக்குடையே படுந்துக்கிடக்கும் காட்டுப் பிரதேசம்!

இந்தப் பகுதியிலிருந்த ஒரு மனிதனைப் பிடிப்பதற்காக 1700 மூர் கொண்ட போலீஸ் படைமன்னர்களின் காலம் தொடர்ந்து வேட்டையாடியது! அதற்காக ஒன்றரை கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது! அவன் தலைபின் விலை 15000 ரூபாய் என்று அரசாங்கம் அறிவித்தது!

இத்தகைய 'கிர்த்தி'யைப் பெற்ற அந்த மனிதனின் பெயர் மான்சிங் என்பதாகும். 'ராஜா மான்சிங்' என்று கூட அவனை சிலர் அழைத்தனர்! ஆனால் போலீஸ் இலாகாவின் குறிப்புக்கள் அவன் 200 கொலைகளும், 1000 கொள்ளைகளும் நடத்தியதாக அறிவிக்கின்றன!

அவனை ஷேர்வுட் காடுகளில் வாழ்ந்த ராபின் ஹீடுக்கும், அமெரிக்காவின் ஜெஸ்ஸி ஜேம்சுக்கும் ஒப்பிட்டனர் சிலர். அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த பத்திரிக்கை நிருபர் ஒருவர் சாம்பல் நதிப் பள்ளத்தாக்கில் மான்சிங்கைப் பேட்டி கண்டார். அந்தப் பேட்டி விரமும், அவனைப் பற்றிய செய்திகளும் அமெரிக்காவின் பிரபலப்பத்திரிக்கைகளில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தின!

இதிகாசக் கதைகளின் வீரபுருஷர்களைப் பற்றி பேசுவது போல மான்சிங்கைப் பற்றியும் மக்கள் கதைகதையாகப் பேசிக்கொண்டார்கள். அவன் புரிந்த கொலைகளை வீரத்தின் அடையாளம் என்றார்கள்! அவன் அடித்த கொள்ளைகளை ஏழைகளுக்கு உதவுவதற்காக செய்யப்பட்ட அருகு செயல்கள் என்றார்கள்!

மான்சிங் என்ற பெயரைச் சுற்றி இப்படிப்பட்டதோர் ஒளி சூழ்ந்த வரலாறு கற்பனைக்கும் எட்டாத அற்புதமாகும்!

வீரத்துக்கு பெயர் பெற்ற ரஜபுத்திர ரத்தத்தில் பிறந்தவன் மான்சிங். வாழ்வில் குறை என்று சொல்ல அவனுக்கு ஒன்றும் இல்லை. வளம்பிக்க வயல் வெளிகள் வேண்டிய உணவைத் தந்தன.

இல்லத்துக்கு ஒன்றிரண்டு குள்ள மனைவியும் குலத்தை விளங்க வைக்க நிராகுபுத்திரர்களும் ஒரு மகனும் இருந்தனர். தாய் வெண்ணிற மடையில் கிராமக நோன்று அவனை கண்டு கிராமமே லை வணங்கியது. நாணயமாக வன், நல்ல நடத்தை யுள்ளவன் என்று எல்லோருமே புகழ்ந்தனர், ஆகா மாவட்டக் கழகத்தின் உறுப்பினனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். கிராமத்தில் நீதி வழங்கும் 'முக்கியர்' பதவியும் அவனுக்கே கிடைத்தது!

வருங்காலத்தில் பெரும்புகழ் சேர்க்கப் போகிறான் என்று கிராமத்தின் முதியவர்கள் பேசிக்கொண்டனர். ஆனால் புகழ் வழி என் பது ரோஜாப் பூக்களால் அலங்கரிக்கப் பட்ட தல்ல என்ற உண்மைக்கு அவன் சாட்சியாக வேண்டி நேரிட்டது! மான்சிங்கின் வாழ்க்கை போக்கையும் மாற்றியமைத்த 'கேடு பயக்கும் நட்சத்திரம்' டல்பிராம் என்ற அந்தணை உருவத்தில் கிளம்பியது!

மான்சிங் வசித்த கிராமத்தில் ஒருமுறை பயங்கரமான கொள்ளை ஒன்று நடைபெற்றது. மான்சிங்கின் வளரும் புகழின் பொருமை கொண்ட டல்பிராம் அக் கொள்ளைக்கு மான்சிங்கைச் சாரணம் என்று போலீசாரும் நம்ப வைத்தான். போலீசாரும் மான்சிங்கையும், அவன் தந்தையையும் அழைத்துச் சென்று விசாரித்தனர். பின்னர் குற்றம் நீடுபிக்கப்படவில்லை என்று விடுவிக்கப்பட்டனர். ஆனால் ரஜபுத்திரரத்தம் 'பிங்குப் பழி' என்று கூவியது. கண்ணியம் அனுவசியமாக சந்தேகிக்கப்பட்டதில் மான்சிங்கின் உள்ளம் வெறி கொண்டது!

1928-ம் ஆண்டு தனது புதல்வர்களையும், சகோதரர்களையும், நண்பர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு, டல்பிராமின் பரம்பரையையே பொசுக்கி விடுவது என்று புறப்பட்டான் மான்சிங். இருதர்ப்பாருக்கும் முண்டக் கலகத்தில் பிணங்கள் சரிந்தன! மான்சிங் கைது செய்யப்பட்டு ஆயுள் தண்டனை பெற்ற கைது யாக சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டான். இதுதான் மான்சிங்

பெற்றமுதல் சிறைவாசம்! கடைசியும் இதுவே!

1938-ம் ஆண்டு தண்டனை அடங்கி விட்டது வெளிவந்தான் மான்சிங். அதற்குள் எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று விட்டன. டல்பிராமின் வஞ்சத்தினால் அவனுடைய மூத்த மகன் கொல்லப் பட்டுவிட்டான். சகோதரன் நவாப் சிங் ஆயுள் தைதியாக சிறை சென்றுவிட்டான்! குடும்பத்தின் கொளவம் களங்கப் படுத்துப்பட்டுவிட்டது! முன்பிருந்த மதிப்பு குலைக்கப்பட்டு விட்டது! இப்போது மான்சிங்கும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் கொலைகாரர்கள், கொள்ளைகாரர்கள். இத்தனைக்கும் காரணம் ஒரு வேதியாகிய சதியும் பொருமையும்! மான்சிங்கின் உள்ளம் எரிமலை ஆன

பயங்கரத்தின் பிரதிநிதியாக வாழ்ந்த மான்சிங்கை மக்கள் மரியாதையோடு வரவேற்றனர்! (6-ம் பக்கம் பார்க்க)

சரம்பல் நதிக்கரையில்!

சிங்கின் வாழ்க்கையில் ஒரு மாபெரும் திருப்பத்தை நிகழ்த்திய இரவு இது! இந்த இரவில் தான் டல்பிராம், அவனைச் சேர்ந்த கெம்சிங் ஆகிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அத்தனை பேரும் துண்டு துண்டாக சிதைக்கப்பட்டனர்! பின்னால் நடக்கவிருந்த பல கொலைகளுக்கும், கொள்ளைகளுக்கும் இதுதான் ஆரம்ப விழா!

இதற்குப் பிறகு மான்சிங் கிற்கு ஒரு வழிதான் இருந்தது. தன்னைச் சேர்ந்தவர்களை அழைத்துக்கொண்டு சரம்பல் நதிப்பள்ளத்தாக்குக்கு புறப்பட்டான். 8000 சதுர மைல் பரப்பளவுள்ள அந்த காட்டுப்பகுதி அவர்களுக்கு புகலிடமளித்தது. அதற்குப்பிறகு 15 ஆண்டுகாலம்வரை அங்கே கொள்ளைகாரர்களின் ராஜாங்கத்தான் நடைபெற்றது!

பயங்கரத்தின் பிரதிநிதியாக வாழ்ந்த மான்சிங்கை மக்கள் மரியாதையோடு வரவேற்றனர்! (6-ம் பக்கம் பார்க்க)

மறைமுகல்வன் எம்.ஏ.பி.எஸ்

1940-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 4-ம் நாள் இரவு. மான்சிங்

தென்னக வீரனை!

வே. கர்வன் :

இசைப்பாட்டு

துவக்கம்

நன்னெறி மாறனை; தென்னக வீரனை;

நின்புகழோதுதல் முடிவது முண்டோ [நான்]

உடன் துவக்கம்

சிங்கமம் சென்று சிறுமதி அடக்கியே

மங்களத் தமிழை எங்குமே பரப்பிய [நான்]

அடி

முவேந்தர் வீரும்; முத்தமிழ் நாடும்

பாவேந்தர் புகழும் சத்தான ஏடும்,

தென்னக மண்ணிலே தெளிந்தநீ ரோடையோல்

பண்ணமைத்து மகிழும் தொன்மைதனைக் கண்டு [நான்]

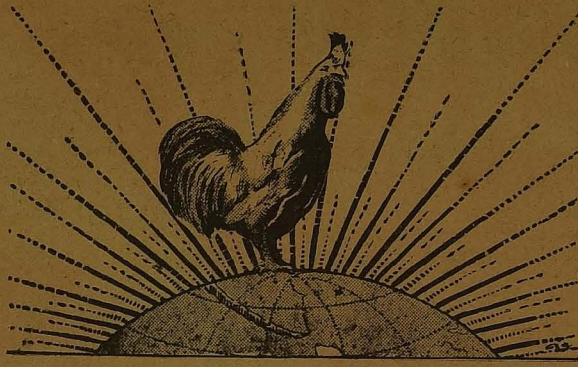
வங்கமது வென்றாய்; கலிங்கமது கண்டாய்

வெங்கலைக் குரலால் வடவரை வென்றாய்

தங்க நிகர் நாட்டின் தனிக்குறள் போலவே

தங்கிய புகழே நின்புகழ் பாரினில் [நான்]

மலர் 1]

[இதழ் 8

காமராஜர் கனவு !

“நித்திரையில் வந்து எனது நெஞ்சில் இடம் கொண்ட உத்தமன் யாரோடி, தோழி!” என்பது தலைவி பாங்கிக்கு உரைத்த கனவு.

“மணவாளன் கோவலன் மனம்மாறி தன்னிடம் வருவான், புது வாழ்வின் கைகறையில் அவனை வரவேற்க வேண்டும்” என்பது கண்ணகிகண்ட பூம்புகார்க்கனவு.

“கனவொன்று கண்டேன், கண்ணா! இன்று நீர் அத்தாணி மண்டபம் செல்லாதீர்! ஆபத்து தலைமீது” என்று சொல்ல “சீசின் மனைவி கனவு கண்டாளாம் களம் பல கண்ட அஞ்சாசெஞ்சனின் ஆண்மை, ஒரு பெண்ணின் கெஞ்சு தலின் முன்பு கோழையாகிவிட்டது என்று கேலிமொழி புகல் வர்” என்று கூறி சீசர் விரைந்தான் என்பது கல்பூர்னியாவின் கனவு.

“ஆடலும் பாடலும் எந்த ஆழிசூழ் இலங்கையில் நீயநாதமாய் இருந்ததோ, அங்கு அமுதூரல் எழுந்தது மானவீரன் மேகநாதன் களத்திலே மாண்டான். திரிசிட மாரடித்து அழுதான். அசோக வனத்திலிருந்து ஒரு ஓளி பறந்து சென்றது. பேய்கள் பூட்டிய தோலில் செம்பருத்தி நிற உடையணிந்து இராவணன் சென்றான். தென்னிலங்கையில் இருள் சூழ்ந்தது” என்பது மண்டோதரியின் புராணக்கனவு.

மேலேயுள்ள கனவு வகைகளில் எதிலேயும் சேராத ஒரு புதுக்கனவை நமது முதலமைச்சர் கனம் காமராஜ் அவர்கள் கண்டுள்ளார். அதனைக் கடந்த வாரம், பெற்று வளர்த்து பெருமைப்படுத்தத் தவறிய பிறந்த இடமாகிய விருது நகரில் வெளியிட்டுள்ளார். நம்முடைய புனிதமான இலட்சியமாகிய திராவிட நாட்டை பகற் கனவு பட்டியலிலே சேர்க்கும் காமராஜ் அவர்கள் மனதிலேயும் ஓர் கனவு பிறந்ததே என்று மகிழ்க்கிறோம். அவரது கனவு நனவாகட்டும் என்று வாழ்த்துகிறோம். தமிழ் நாட்டில் வேலையில்லாத் கொடுமையால் தவிக்கும் எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் அவர் கண்ட கனவின் சாரம். அவர் கனவை நனவாக்குவதற்கு யாரும் குறுக்கே நிற்கமாட்டார் களென்பதே நம் அபிப்பிராயம்.

இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரை தற்போது பெரும் சமுதாயப்பிரச்சினை, வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் வேலைக்குறையும்தான் என்று பொருளாதாரமேகை பேராசிரியர் மகலனோபிஸ், தாம் எழுதியுள்ள நகரப்புற வேலையில்லாத திண்டாட்ட அறிக்கையின் முன்னுரையில்.

வாழ்க்கையின் அடிப்படைத்தேவைகளைப் பெறுவதற்கு மறுக்கப்பட்டிருப்பவர்களும், ஜீவனோபாயத்திற்கும் வழியில்லாதவர்களுமான மனிதக்கூட்டம் இருப்பது நமது சமுதாய உணர்வுக்கு ஓர் அறைகூவல் மட்டுமல்ல, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திற்கே ஆபத்தானதாகும்.

“தீமைகளில் மிகவும் பெரியது - குற்றங்களில் மிகக் கொடியது வறுமை, ஏழ்மை” என்று பேரறிஞர் பெர்னாண்டோ.

இந்த வறுமையின் இணைபிரியாத தோழனுன வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் கோரல்கள்தான் கணக்கிலடங்காதது; குளம் குட்டையில் விழும்பும், விஷம் குடித்து வேதனை யடப்பெற்றும், தண்டவாளத்திற்கோ தாம்புகையிறுநிற்கோ தலைமையக் கொடுத்தும் தற்கொலை செய்துகொள்வோர் படை வரிசை, மாதாவைப் பிரிந்த மகன், கட்டிய மனைவியை கைவிட்ட கனவன், தந்தையை உதாசீனப்படுத்திய மைப் பகன், அநாதையாய் ஆதரவற்றவராய் அலைந்து திரியும்

பிச்சைக்காரர்களாகிய துர்பாக்கியவான்கள் அத்தனையும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற தாயின் கருணைநீர்சேய்கள்! வழக்கு மன்றம் எச்சரிக்கை பலகையாகிறது. சினைக்கதவுகள் வரட்சி கொடுமையை எடுத்தோதுகிறது. விழியிலே நீர் பெருக்கும் வேல்விழி மாதர்கள் 'வழக்கி விழும் வனிதைய ராக்கப்படுகின்றனர். குற்றபுரி பெருகுகிறது.

சமுதாயக்கோணத்தில் இந்த கோணல், பொருளாதாரத்தினோ இன்னும் கொடுமையான படப்பிடிப்பு, கட்டு மஸ்தான தேகம். கரத்திலே வலிவு இருக்கும் வேலையில்லை. வளத்திலே கொழிக்கவைக்கும் உழைப்பு, ஒன்றுக்கும் உதவாமல் துன்பிடுகிறது.

இன்னடாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தின் தனிச்சிறப்பு, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்குவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது என்று பேசப்படுகிறது. திட்ட அறிக்கையில் ஒருபெரும் அத்தியாயமே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சாங்கோபாங்கமாக வழிவகைகள் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன. எட்டுச்சுரைக்காய் கறிந்ததவுவதில்லை.

காமராஜர் கனவு காண்கிறார். அவரது மூலவர் மாதிலால் நெருவின் கைந்தர் ஜவஹர்லால், கடந்த திங்கட்குடி மமை, லனோ பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் மத்தியில் சேரையில் உலக நாடக மேடையில் உங்கள் பாத்திரத்தை நிறுந் நடிக்க 'ஓத்திகை' செய்து கொள்ளுங்கள்” என்று உபதேசம் செய்துவிட்டு காமராஜர் கனவின் கருப்பொருள் பற்றியும் கருத்துரை தெரிவித்துள்ளார். “வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெரும் நெருக்கடிதான். இருந்தாலும் புதிய வாய்ப்புகள் மலருவதைக் காணீர்! புதிய துறைகளில் கதவுகள் திறக்கப்படுவதைப் பாரீர்! மாணவர்க்கு ஒன்று கூறுவேன். திறமைசாலிகளுக்கு எங்கும் இடமுண்டு. ஆனால் நமது நாட்டில் இருக்கும் பிரச்சனை திறமைசாலிகள் மிகக்குறைவு என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

லக்னோ சொற்பொழிவிற்கு பதிலளிப்பதுபோல் சிவகங்கையிலிருந்தும் கல்கத்தாநகரிலிருந்தும் இரண்டுசேதிகள் வந்துள்ளன.

சிவகங்கை, பிப் 28. பிழைப்புக்கு வழியில்லாததால் பள்ளிக்கூட தலைமை ஆசிரியர் அக்கினி தீராவகத்தைக் குடித்து தற்கொலை செய்துகொண்டார். இந்தச் சம்பவம் காரைக்குடியை அடுத்த நாட்டரசன் கோட்டையில் நடந்தது. இவ்வூர் கே. பி. ஆர். எம். ஆரம்ப பள்ளிக் கூடத்தின் தலைமையாசிரியர் சிதம்பரம் பிள்ளை (வயது 40) இவருக்கு மனைவியும் ஒரு மகனும் ஒரு மகனும் இருக்கிறார்கள். மனைவி குன்றக்குடியில் உள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்து வருகிறார். சிதம்பரம் பிள்ளைக்கு வருமானம் போதவில்லை. வாழ்க்கை நடத்த சிரமப்பட்டார். வேலைசெய்து சம்பாதிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டதால் மனை உடைந்து தற்கொலை செய்து கொண்டார் அவரது உடல் சிவகங்கை ஆஸ்பத்திரிக்கு பரிசோதனைக்கு அனுப்பப்பட்டது. போலீசார் பிரேத விசாரணை நடத்தினர்.

கல்கத்தா, பிப். 28. கல்கத்தா நகர சபை சுகாதார இலாகாவில் 60 ரூபாய் சம்பளத்தில் 'ப்யூன்' வேலைக்கு விண்ணப்பப்படுத்தினர். ஒரு வேலைக்கு 75 விண்ணப்பத்தாள்கள் வந்தன. அவற்றில் 12 பி. ஏ. பட்டதாரிகளும் 24 பேர் இண்டர்மீடியட்களும் 30 எஸ். எஸ். எல். சி களும் விண்ணப்பித்தவர்கள். ஓர் பி. ஏ. பட்டதாரி அவனது அவலநிலை குறித்து தேர்ந்தெடுக்கும் குழுவிடம் கூறினார். ஆனால் குழு வேலை உமக்கு இல்லை. ஏனெனில் வேலைக்கு வேண்டிய படிப்பிற்குமேல் உமக்கு படிப்புகள். எனவே உம்மை சேர்க்கமுடியாது என்று நிராகரித்தனர்.

சிவகங்கைச்சீமைச் சேதிபிணையும் கல்கத்தாச் சம்பவத்தையும் நேருவின் பார்வைக்கு வைக்கிறோம். காணும் பொறுப்பிருந்தால் சவப்பெட்டியின் கதவு திறக்கப்பட்டதை காணட்டும். வண்ணமலர் கருகியதைப் பார்க்கட்டும்.

கனவுலகில் சஞ்சரிக்கும் கனம் காமராஜர் நினைவுகலம் வந்து யோசிக்கட்டும். கடந்த பதினொரு வருட சுயராஜ்யத்தில் கிராமப்புறங்களில் உழவுத்தொழிலை நம்பி வாழும் மக்கள் தொகை எவ்வளவு அதிகரித்துள்ளது?

அதேபோல் பயிர்செய்யும் நிலத்தின் அளவு எவ்வளவு பெருகியுள்ளது?

முன்பு இருந்ததைவிட தனிமனிதன் பயிர் செய்யும் நிலம் கூடுதலா? குறைவானதா?

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

புள்ளிமான் தோலிலே புலி!

ஊற்று பெருக்கெடுத்தோடும் ஊரணி; அந்த ஊரணியிலே சுரக்கின்ற நீர், வாழ்க்காலிலே நெளிந்தோடிகள் நிலத்தைபும் விளைநில மாக்குகிறது; அந்த வயலிலே மரகதமணி நெற்கதிர்கள், தென்றலில் தலை அசைக்கிறது, மாட்புருவைப்போல்! வெல்லம் இட்டு இல்லாள் சமைத்த சோற்றை பிஞ்சுக்காரங்களிலே எடுத்து நெஞ்சுக் குளிர் உண்பான் என்ற கற்பனைக் காட்சி அவன் கண்களில்! அத்தகைய இன்பம் சமைக்கும் ஊரணியை அடைத்துவிட்டு, கற்பாறையில் குளம் வெட்ட முற்படும் ஓர்வளை, பைத்தியக்காரன் என்றுதான் கூறுவர். ஊற்று பெருக்கெடுத்தோடும் ஊரணியை தூர்த்துவிட்டு, கற்பாறையில் குளம் வெட்டுபவனை புத்தி பேதலித்தவன் என்று கூறும் புத்திசாலி என்ற பேற்றுவர் என்று கேட்பீர்கள்!

அத்தகைய பைத்தியக்கார நிலையில்தான் இந்தியப் பேரரசு போய்க்கொண்டிருக்கிறதென்றால் — “ஏடா, முடா, ஏடு இருக்கிறது—மும் இருக்கிறது என்ற இயைமாப்பில் எதை வேண்டுமானாலும் எழுதிவிடுவதா? குவலும் போற்றும் நேரு துரைத்தனத்தை நாடகசாமல் பைத்தியக்காரன் நிலைக்கு ஒப்பிடுகிறாயே, இது நீதியா? முறையா? என கொக்கரிப்பார்களேயா?”

இதோ, பைத்தியக்கார வேட்டிட்டு தென்னகத்தின் இன்பத்தை குறையாட்டிட்டுள்ள கதை! வடநாடு வாழ்கிறது என்பதற்கு மற்றுமோர் ஆதாரம்! ஏக பாரதம் என்ற பளபளப்பான போர்வையிலே பதுங்கிக் கொண்டு, கவிதை பாடும் காவேரியின் கரையிலேவாழ்வோரின் இரத்தத்தைக் குடிக்கும் புள்ளிமான் தோலிலே உலவும் புலியின் காட்டு தர்பார்தான், யமுனைக்கரையிலே கோலோச்சும் அத்தனவான்களின் ஆட்சி என்பதற்கு அசைக்கமுடியாத ஆதாரம்!

இராமானுஜம்!

முத்திபெற பக்திப் பரவச பாமாலை புனைந்த ஸ்ரீபெரும்பத்தூர் ஆழ்வாரின் நினைவுவரும் பக்த சிரோமணிக்குக்கு, இப்பெயரைக் கேட்டதும்!

ஆனால் கல்லூரியில் காலெடுத்து வைத்தவர்களுக்கு மும்புகோண்டிதிலே பிறந்து வறுமையிலே வாடி, கணித உலகில் பல அற்புதங்களைச் செய்து அன்னியச்

சேமயிலே அகால மரணம் எய்திய கணித மேதையின் நினைவு வரும்! அம்; அந்த கணிதமேதையின் பெயராலே 1950-ம் ஆண்டு கணித ஆராய்ச்சிக் கலை ஒன்று நிறுவப்பட்டது, சென்னைில். இந்நிலையத்தை 1951-ம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டது. சென்னை பல்கலைக் கழகம் இந்நிலையப் பேரரசின் சார்பில் இந்நிலையத்தை வளர்த்து வருகிறது!

இந்நிலையம் கணிதத்தில் ஆராய்ச்சி நடத்துபவர்களுக்கும் கருக்கு மிகவுயரியது தகை பணியாற்ற வருகிறது. இத்தலைப் பள்ளடைந்தால் பலர்! இந்நிலையத்தின் உய்கத்தினர்கள், மாட்டி நாட்டு நிலையத்திலும், வெளிநாட்டு நிலையத்திலும் பணியாற்றும் வாய்ப்பைப்பெற்று இருக்கிறார்கள். இத்தகைய சேரும் சிறப்புமே பெற்ற கணிதகடாரம்! அதுமாதிரமல்ல; உலகப் பிரசித்திப்பெற்ற கணித சஞ்சிகையில், இந்நிலையத்தாரின் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் பல வெளியாகியிருக்கின்றன, இத்தபெருமையோடு நின்று விடவில்லை, இந்நிலையம் உலக கணித மேதையின் வரிசையிலே, இந்நிலையத்தைச் சேர்ந்த ஐவரின் பெயர்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, இந்நிலையத்தின் புகழ்க்கும், பெருமைக்கும், மகுடமாகும்!

இந்நிலையத்தில் ஆராய்ச்சி நடத்த வடநாட்டிலிருந்தும், வெளிநாட்டிலிருந்தும் கணித மேதையின் வந்த வண்ணம் உள்ளனர். இத்தகைய சிறப்புபெற்ற அறிவுக்கூடத்தின்கதவுக்கோதான் முட்டிட்டுள்ளார்கள். செங்கோட்டை சீமான்கள் அறிவு ஊற்று பெருக்கெடுத்தோடும் ஊரணியைத் தான் தூக்க முற்பட்டுள்ளார்கள் பொற்குடையின் கீழ் அமர்ந்துள்ளோர்!

இந்நிலையத்தால் பயன்படும் இல்லலை. பொதுமக்களுக்கு உதவி செய்வதில் ஊரணியைத் தான் தூக்க முற்பட்டுள்ளார்கள். இதை பைத்தியக்கார வேட்டிட்டு புத்திசாலியின் சாதுரியம் என்று கூறும், வேறு எந்தப் பெயரால் அழைப்பது!

ஏன்?

இந்த அறிவுத் தீபத்தை அணக்கும் காரணம் என்ன? இந்த பைத்தியக்காரர்செய்கையில் மர்மம் என்ன?

அங்கேதான் இருக்கிறது வடநாட்டு வக்ரபுத்திக்காரர்களின், புத்திசாலித்தனம்!

இந்த அறிவுக் கோயிலின் கதவுகளை முடிவிட்டு, புதிய

காமன் வெல்த் - ஓர் கபட வேடம்!

பிரிட்டிஷ் அரச வம்சம் கூடாதெனக் கருதும் அல்ட்ரிஞ்சாம் காமன்வெல்த் என்பது ஒழுங்குக்கு உட்படாத - கடிவாளமில்லாத - கபட வேடதாரி முரண்பட்ட நாடுகளின் கதம்பம் என்றார்.

பொருத்தமில்லாத திருமண சம்பந்தத்திற்கு ஒப்பிட்டார். பிரிட்டிஷ், ஆப்பிரிக்க மேற்கு இந்திய மாணவர் மத்தியில் பேசும் போதுதான் அவ்வாறு கூறினார்.

“வாழ்க்கையின் துணைவர்கள் இருவரும் வெவ்வேறு திக்கில், வெவ்வேறு வாழ்க்கை முறையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு சின்னஞ்சிறு விஷயங்களிலும் வேற்றுமையை ஒத்துக்கொள்ள உடன்பாடு செய்வது பொருத்தமான கல்யாணத்தின் இலக்கணமல்ல, ஆனால், காமன்வெல்த் உறவு முறையென்பது பொருத்த மில்லாத திருமணத்திற்கு ஒப்பிட வேண்டியது ஒன்று,

1956-ல் சூயஸ் ஆக்ரமிப்பின்போது பிரிட்டன் மற்ற காமன்வெல்த் நாடுகளுடன் கலந்து பேசவில்லை. விதிமுறைகளைக் காற்றில் பறக்க விட்டது.

அப்படி காமன்வெல்த் இருந்துதான் திரவேண்டுமென்றால் இவ் வேற்றுமையைக்களைவதற்கும் பார்லிமெண்டரி ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்கும் பயன்பட வேண்டும்.

கோயில் கட்டப்போகிறார்களாம்!

ஒன்றல்ல; இரண்டு!!

இங்கல்ல; வடநாட்டில்!! சென்னையில் அல்ல; கல்கத்தாவில்! டில்லியில்!!

தென்னகத்தில் இருக்கின்ற இந்த அறிவுச்சாலையை முடிவிட்டு, இரண்டு நிலையங்களை வடநாட்டில் திறக்க திட்டமிட்டுள்ளது இந்தியப் பேரரசு! ஊற்று பெருக்கெடுத்தோடும் ஊரணியை தூர்த்துவிட்டு, கற்பாறையில் குளம் வெட்டப்போகிறார்களாம்! இதை பைத்தியக்கார வேட்டிட்டு புத்திசாலியின் சாதுரியம் என்று கூறும், வேறு எந்தப் பெயரால் அழைப்பது!

வடநாடு வாழ்கிறது. தென்னாடு தேய்கிறது என்று நாமெல்லாம் கூறும்போது சீரும் தேசியவாதிகள் இதற்கு என்ன பதில் கூறப்போகிறார்கள்!

இந்திய உபகண்டம், ஒரே நாடு, ஒரே இனம் எனக் கணிக் கும் காந்தியவாதிகள், சென்னை யிலே நல்ல முறையிலே பணியாற்றுவரும் ஆராய்ச்சி நிலையத்தைக் குழிதோண்டி புதைத்து விட்டு கல்கத்தாவிலும், டில்லியிலும் புதிய நிலையத்தைத் துவக்குவது, வடநாடு செழிக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தைத் தவிர, வேறு ஏக்காரணமாக இருக்க முடியும்?

தொழிற் கூடாரமாக மாறிக் கொண்டு வருகிறது வடநாடு; அதை அறிவுக் கூடாரமாகவும் முயலுகிறார்கள். தென்னகத்தின் ‘ஒண்ணை ஒண்ணு; கண்ணை கண்ணு’ என்று இருக்கும் ஒளி விளக்கை அணைத்துவிட்டு!

‘வடக்காவது தெற்காவது’ என்று கையாண்டி செய்யும் காமராஜரும், சுப்பிரமணியனாரும் இதற்கு என்ன பதில் கூறப்போகிறார்கள்!

எது எப்படி இருந்தாலும் வடநாடு வளம் பெருவதில்தான் இந்தியப் பேரரசின் குத்தாரிகள் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இதைவிட வேறு ஆதாரம் தேவைவா?

வடநாடு வாழ்கிறது; தென்னாடு தேய்கிறது என்பதற்கு வேறு அத்தாட்சி தேவைதானா?

ஊற்று பெருக்கெடுத்தோடும் ஊரணியை அடைத்துவிட்டு கற்பாறையில் குளம் வெட்டிட்டுள்ள செங்கோட்டை சீமான்கள் பைத்தியக்காரப் போர்வையிலே உலவும் புத்திசாலிகள் என்று கூறுவதில் தவறென்ன? தேசியவாதிகளே! காந்திய வாரிசுகளே! ஏக பாரதம் பேசும் நல்லவர்களே சிந்தியுங்கள்!! பதில்கூற வேண்டாம் உங்கள் ஏகபாரதம் மாயை தெளிந்தால் போதும்!

ஆபத்தான - வாரம்!

இந்த வாரம் “பட்ஜெட் வாரம்”. இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பல்வேறு மாகாணங்களும், மத்திய அரசாங்கமும் வருகிற 1959-60 ஆண்டுக்கு தங்களிடையே வரவு செலவுத்திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கின்றன. தனித்தனிபட பட்ஜெட்டின் பல்வேறு பகுதிகளையும் எடுத்து ஆராயத் தேவையில்லை. தென்னகத்தின் தலை சிறந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவரும், அரசியல் சிந்தனையாளருமான திரு. கே. சந்தானம் அவர்கள் சென்னையில் நடந்த கூட்டமொன்றில் கூறியதை மாத்திரம் நாம் கவனத்தில் வைத்திருந்தால் போது. “ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி இரண்டாண்டுகளுக்கு ரூபாய் 200 கோடிக்குமேல் பற்றாக்குறையாக பட்ஜெட் தயாரிக்கக் கூடாது என்று திட்டக்கமிஷன் கூறியது. இன்றைய மத்திய பட்ஜெட்டோ இந்த அறிவுரையை மதிக்காமல் இருநூறு கோடிக்குமேல் அதிகப்படியான பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை தயாரித்து இருக்கிறது. இந்த மாதிரி மிக அபத்தான முறையில் அதிகப்படி செலவினங்கள் கொண்டுவரவு-செலவுத் திட்டங்கள் நாட்டை எவ்வளவு கெடுதலான பாதையில் கொண்டுவரப் விடுமென்று சொன்னது தெரியவில்லை!” என்று கூறுகிறார் முன்னாள் மிதி ஆராய்ச்சித் தலைவர் சந்தானம். இன்றைக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி நாட்டின் பிரச்சனைகளை தீர்க்கும் என்று முழு நம்பிக்கையோடு, உண்மை கதியவாதியாய் இருக்கும் சந்தானமே மொரார்ஜி பட்ஜெட் “கெடுதலான பாதையில் நாட்டைக் கொண்டுபோய்விடும்” என்று எண்ணினால் நாம் எழுதுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

இந்த ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப் பட்ட பட்ஜெட்டைப் பற்றி விவாதிப்பதைவிட நாட்டின் பொதுவான பொருளாதார நிலையை முதலில் குரபகத்திற்குக் கொண்டுவருவது நல்ல விளக்கத்தைக் கொடுக்கும்.

1945-ம் ஆண்டிலே நமது துணைக்கண்டத்திற்கு பிரிட்டன் கொடுக்க வேண்டிய கடனாக ரூ. 1,800 கோடி வண்டனில் இருந்தது. இதில் சென்ற பதிமூன்று ஆண்டுகளில் பல்வேறு திட்டங்களுக்காகவும் டில்லி அரசாங்கம் ஆயிரத்து ஐநூறு கோடி ரூபாய்களை வாங்கி விட்டது! நம்முடைய சேமிப்பு குறைந்

ததே என்று வருத்தப் படாதீர்கள். அதைவிட அதிர்ச்சியான செய்தி, இன்றைய நிலையில் ஆயிரம் கோடி ரூபாய்களுக்கு மேல் நாம் பல வெளிநாடுகளிடம் கடன் பட்டிருக்கிறோம். இவைகளைத் தவிர உள்நாட்டின்கடன்வேறு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆக, சென்ற பத்தாண்டுகளில் வெளி நாடுகளிடமிருந்து இரண்டாயிரத்து ஐநூறு கோடி ரூபாய்களுக்கு மேல் கடன்வாங்கி நமது பொருளாதார நிலை சரி செய்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

கடன் வாங்கி திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்று கூறுவர் டில்லி தர்பாரில் தண்டல் செய்பவர்கள். இந்தத்திட்டங்கள் எந்த எவ்வளவு நமக்குப் பயன்படப்படுகிறது என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும், மாற்றந்தாய் முறையில் நடத்தப்படும் தென்னகத்திற்கு இந்தத் திட்டங்களினால் எந்தபலனும் இல்லாது போயினும், கடன் சுமையில் பங்கில்லாமல் போகவில்லை. நமது நல்வாழ்விற்கு தேவையான சிறு திட்டங்கள் கூட நமது பகுதிக்கு ஒதுக்கப்படுவதில்லை. இருந்தும் வாங்கப்பட்டிருக்கும் பெரும் கட

னில் பெரிதொரு பகுதியை திருப்பிக் கொடுக்கும் பொறுப்பு மாத்திரம் தலைமீலும் வீழ்ந்திருக்கிறது. இந்த அவலநிலையை உணர முற்பவர்கள் சென்றவாரத்தில் வெளியிடப்பட்ட தேசிய மயமாக்கப் பட்டு “முன்புரா ஊழல்” மூலம் ராக மக்களுக்கு நன்கு அறிமுகமாக்கப்பட்ட தேசிய “ஆயுள் இன்சூரன்ஸ் காப்பீடு” அறிக்கையைப் பார்த்தாலே தெரியும். இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் எடுக்கப்பட்ட “பாவிசி”களின் மதிப்பீட்டைக் கொடுக்கும் அந்த அறிக்கையில் கீழ்க்கண்ட பகுதி நல்ல அறிவு விளக்கமாகும்!

“நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் எடுக்கப்படும் பாவிசிகளின் மதிப்பீடு வித்தியாசப்படுகிறது. வட பகுதியில் சராசரி ஒரு பாவிசியின் மதிப்பு ரூ. 4,600 மேற்கு மத்திய பகுதிகளில் ரூ. 4000, கிழக்குப்பகுதியில் ரூ. 3600 தென்னகத்திலே சராசரி ஒரு பாவிசியின் மதிப்பு ரூ. 2700. வெளிநாட்டிலே சராசரி ஒரு பாவிசியை 10,000 த்திற்குமேல் எடுக்கப்படுகிறது.”

இந்த அறிக்கையைக் கூர்ந்து கவனித்தாலே நாம் வாழும் பகுதி

எந்தளவு வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியும். ஒரு அரசாங்கத்தின் கீழ் வாழும் மக்களின் பொருளாதார நிலை பகுதிக்குப்பகுதி இப்படி ஏற்றத்தாழ்வுவாடு இருக்கக் காரணமென்ன? வட இந்தியாவில் ஒருவன் ரூ. 4600-க்கு பாவிசி எடுக்க முடியும்போது தென்னகத்திலே ரூ. 2700-க்குத் தான் எடுக்க முடிகிறது என்றால் வாங்குகிற வெள்ளி நாட்டுக் கடன்களெல்லாம் எங்கே செல்வழிக்கப்படுகிறது-யார் அதிலே லாபமடைந்து கொழுக்கிறார்கள் என்று நன்கு தெரிகிறது. இந்த பரிதாப சூழ்நிலையிலே தென்னகத்திலே பவனிவந்த வால் பவன்தூர் சாஸ்திரி, சென்ற விடமெல்லாம் தென்னகத்தியார் மற்பகுதிகளைவிட தொழில் வளம் பொருந்தியது!” என்று கூறிச் சென்றிருக்கிறார். எந்த அகராதியில் தென்னகம் தொழில் வளம் பொருந்தியது என்று அவர் படித்தாரோ தெரியவில்லை. நம்மை விட கொஞ்சம் சாமர்த்தியமாக, பெங்களூரில் அவரிடம் கேர்டையாக தென்னகத்தின் பரிதாப நிலையை எடுத்துக் கூறி இருக்கின்றனர் சில தொழில் நிபுணர்கள். அப்பொழுது கூட வால்பவன்தூர் சாஸ்திரி “மைகுராஜ்யத்தின் அளவுக்கு மற்பவ ராஜ்யங்கள் முன்னேறி வில்லை!” என்று ராஜத்திரவார்த்தை பேசி அங்கும் தப்பித் துக்கொண்டிருக்கிறார்.

இப்படி நேரு பண்டிதரின் மிக நம்பிக்கைக்கும், அன்புக்கும் பாத்திரமானவர்களே ஓரவஞ்சையாக இருக்கும்போது தென்னகத்திற்கு நீதி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது எவ்வளவு ஏமாளித்தனம் என்று தெரிகிறது. தென்னகத்திலே இன்று தலைவர்களாக இருக்கும் பெரும்பாலோர் டில்லியை எதிர்ப்பு முடியாத சூழ்நிலையில் சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளில் தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டவர்கள். இன்று அதிகாரத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்களோ, டில்லியின் தயவை நம்பி இருப்பவர்கள்.

இந்த இருவகையானவர்களையும் மீறி உண்மையை எடுத்துக் காட்டி காலம் கடந்து போகுமுன், மக்களை தட்டியெழுப்ப வேண்டிய கடமை நம்மீதுதான் விழுந்திருக்கிறது. “நம்மால் முடிந்ததைச் செய்து நமது மனச் சாட்சிக்கு சாந்தியளிக்கலாம்!” என்றுதான் வேலை செய்ய வேண்டும். இந்த பட்ஜெட் வாரம், நமது கடமையை செய்ய வேண்டியதின் அவசியத்தை வலியுறுத்தும் வாரங்களில் ஒன்று. திரு. சந்தானம் கூறியது போல் “எந்த ஆபத்தில் கொண்டுவரப் பட்டதன் என்போகிரைக்களோன்றாய்தான் நமக்கும் ஏற்படுகிறது, இந்த வாரத்தில்!”

பரம்பீக்குளம் பல்லடம் வீவசாயிகள் தூதுக்குழு!

28-2-59 தேதி சனிக்கிழமை காலை 10-மணியளவில் சென்னை கோட்டையில் முதல் அமைச்சர் அலுவலகத்தில் பல்லடம் தாலுகா வீவசாயிகள் அடங்கிய தூதுக்குழுவின் ராகிய, திருப்பூர் நகர தி. மு. க. செயலாளர் திரு. மு. முத்துரத்தினம், திரு. எஸ். பி. முத்து குமாரசாயிக் கவுண்டர், திரு. பொன்னுவிங்கம், திரு. கே. சி. ரத்தினம், திரு. பி. எஸ். சின்னதுரை, எம்.எல்.ஏ., ஆகியோர் முதலமைச்சர் காமராஜ் அவர்களை சந்தித்து, பரம்பீக்குளம் வாய்க்கால் திட்டத்தை பல்லடம் தாலுகாவில் கூடுமான வரை விஸ்தரிக்கும்படி கூறும் மகஜர் ஒன்றை சமர்ப்பித்தனர்.

தூதுக்குழுவினர் பல்லடம் தாலுகாவின் வறண்ட நிலைமையினை எடுத்துக் காட்டியும், பல்லடம் பகுதியில் எந்தவிதமான திட்டங்களும், நீர் வசதியைக் கொடுக்கும் முறையில் போடப்படவில்லை என்ற முறையிலும், மேல் பவானி திட்டமும் நிறைவேறாத காரணத்தால் பரம்பீக்குளத் திட்டத்தையும் கைவிட்டால் பல்லடம் தாலுகாவிற்கு எந்த வித விமோசனம் இல்லை என்பதையும் முதல் அமைச்சரிடம் வலியுறுத்திக் கூறினார்கள்.

சாம்பல் நதிக்கரையில்...

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அவனைப்பற்றி வியப்போடும், பெருமையோடும் பேசிக்கொண்டனர்! வீரதைதான்!

மான்சிங் புரிந்த கொலைகள் தற்பாதுகாப்புக்காகவும், பழி வாங்குவதற்காகவும் நடத்தப்பட்டவைகளே! இல்லாதவர்களுக்கு வாரிவழங்க இருப்பவர்களிடம் கொள்ளையடித்தான் என்று பேசப்பட்டது. அவன் அளித்த நன்கொடையினால் செய்யப்பட்ட பிரம்மாண்டமான ஆலய மணிகளின் இன்னமும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றனவாம்!

அவனைப்பற்றிய உண்மையும் கற்பனையும் கலந்த கிழம்களின் பல் இன்னமும் நாட்டில் வழங்கி வருகின்றன. ஏழை ஒருவனின் மகளுடைய திருமணத்துக்காக அவன் ரகசியமாகப் பண உதவி செய்ததைப் பற்றியும், அவனை ஒரு முறை யாரோ ஒரு பெண் சகோதரன் என்று அழைத்த காரணத்தால் ஆண்டுக்கொரு முறை போலீஸ் கண்ணாடிப்புகுச்சிக்காமல் அவனை நடுத்திகழ்ச்சி பற்றியும் திறந்த வெளியில் கிராமத்தவர்களோடு அமர்ந்து புகைப் பிடித்த படி வேடிக்கைப்பேசி பொழுதைக் கழித்த காட்சியைப் பற்றியும், மக்கள் ஆர்வத்தோடும் — அதிசயத்தோடும் பேசிக் கொண்டனர்!

மான்சிங்கை ஒடுக்க அரசாங்கம் எடுத்த முயற்சிகள் கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல. ஏறக்குறைய 80 முறை போரிட்டுக்கூட போலீஸ் படையால் எதையும் சாதிக்க முடியவில்லை!

1953-ம் ஆண்டில் மான்சிங் கிங் வாழ்க்கையில் சரிவுகாலம் ஆரம்பமாயிற்று. அவனுடைய தளபதியாக விளங்கிவந்த சரணு என்பவன் சட்டக் கொல்லப்பட்டான்! துசில்தார்சிங் என்பவன் கைது செய்யப்பட்டான்! லக்கன்சிங் என்பவன் விரக்தியால் அந்தக் கூட்டத்தை விட்டே விலகி விட்டான்!

அப்பொழுது மான்சிங்கிற்கு வயது 60. கொலையும், கொள்ளையும் நிறைந்த வாழ்க்கையில் அவன் சலித்து விட்டான். அமைதி, அமைதி என்று ஏங்கித் தவித்தான்!

இந்த நேரத்தில் இந்திய அரசாங்கத்துக்கு அவன் எழுதிய கடிதம் ஒன்று வரலாற்றின் சிறப்புகளின் ஒன்றாகும். அக் கடிதத்தில் அவன் கொள்ளைக்காரனாக மாற நேர்ந்த நிலைமைக்கான விளக்கம் இருந்தான். அரசாங்கம் மன்னிப்பு வழங்க வருமானால் மன்னை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்துக்கொள்ள தடையிலை என்று அறிவித்திருந்தான். தனது கூட்டத்தோடு கோவாவுக்குச் சென்று அதன் விடுதலையை வாங்கித் தருவதாகக் கூட அக் கடிதத்தில் எழுதி இருந்தான்!

பிரசித்தி பெற்ற இந்தக் கடிதத்திற்கு அரசாங்கம் பதிலளித்த

காதலில் வியப்பில்லை! கேவலம் ஒரு கொள்ளைக்காரனிடம் சரணாகி அடைய அரசாங்கம் தயாராக இல்லை! ஏனெனில் மான்சிங்கின் முடிவு நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட்டது.

1954-ம் ஆண்டு ஒரு நாள் மான்சிங் இறந்துவிடாத கதிரென்று செய்தி கிளர் பியது. இதை உறுதிப்படுத்த அரசாங்கம் அறிக்கை வெளியிட்டது. ஆனால் அந்த அறிக்கையின் வாசகங்களை படித்து முடிப்பதற்குள்ளாகவே, மான்சிங் நடத்திய மற்றொரு கொள்ளை நயப்பற்றிய செய்தியும் வந்தது! அரசாங்கம் செய்வதறியாது திகைத்து திண்டாடியது!

1954-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் மத்திய பாரத் சட்டசபையில் உள்நாட்டு மந்திரியான டிக்கிட் என்பார் உணர்ச்சி மிகுந்த அறைகூவல் ஒன்று விடுத்தார். மான்சிங்கின் கூட்டத்தை ஒரு ஆண்டுக்கு ஒடுக்க முடியவில்லையானால் மந்திரி சபையிலிருந்து விலகிவிடுவதாக அறிவித்தார்! இதற்காக கூர்க்கா போலீஸ் படை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. உயர்தர அதிகாரிகள் பலருக்குக் கூட தெரியாத ரகசியமாக இது அமைக்கப்பட்டது!

கடைசியில் 1955-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் மான்சிங்கின்

பொய்யான புகைப்படம்

அறிக்கை :-

“ தென்னகம் ”

★

1. வெளியாகும் இடம்	... 34, சின்னத்தம்பி தெரு, சென்னை 1.
2. வெளியிடும் நாட்கள்	... வாரம் ஒருமுறை
3. அச்சிடுவோரின் பெயர்	... கே. இராசாராம்
இனம்	... திராவிடர்
முகவரி	... 34, சின்னத்தம்பி தெரு, சென்னை 1.
4. வெளியிடுவோரின் பெயர்	... கே. ஏ. மதியழகன்
இனம்	... திராவிடர்
முகவரி	... 34, சின்னத்தம்பி தெரு, சென்னை 1.
5. ஆசிரியரின் பெயர்	... கே. ஏ. மதியழகன்
இனம்	... திராவிடர்
முகவரி	... 34, சின்னத்தம்பி தெரு, சென்னை 1.
6. பத்திரிகையின் உரிமையாளர்களுடைய பெயர்களும் முகவரியும் அல்லது பத்திரிகையில் ஒரு சத விழுக்கீழ் அகிக் மான மூலதனம் போட்டுள்ளவர்களின் பெயர்களும் முகவரியும்.	... கே. ஏ. மதியழகன்
	... 34, சின்னத்தம்பி தெரு, சென்னை 1.

என் அறிவிற்கும், நம்பிக்கைக்கும் நன்கு தெரிந்த மட்டில் மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விபரங்கள் யாவும் உண்மையானவை என்று கே. ஏ. மதியழகனையே நான்கு அறிவிக்கிறேன்.

(ஒப்பம்) கே. ஏ. மதியழகன், வெளியிடுவோர்.

இருப்பிடித்தை போலீஸ்படை கண்டறிந்தது. அன்றிலிருந்து ஆறு மாதங்கள்வரை போலீஸ்பட்டாளம் தொடர்ந்து மான்சிங்கை துரத்திச் சென்றது!

ஆகஸ்டு மாதம் 25-ம் நாள் குன்வரி நதிக்கரை புரண்டு சென்றதால் அதைக் கடக்க முடியாமல் மான்சிங் பிஜாப்பூர் என்ற கிராமத்தில் நுழைந்தான். போலீஸ்படை சுற்றி வளைத்து விட்டது. அப்போது அவனோடு எஞ்சி இருந்தவர் 18 பேர்! போலீஸாரருக்கும் மான்சிங் கூட்டத்தினருக்கும் மிடையே அரை மணி நேரம் இடைவிடாத போராட்டம் நடைபெற்றது. மான்சிங் கூட்டத்தினர் 800 ரவுண்டுகளுக்கு மேலாக சுட்ட கடைசியில் அந்த மகத் திரைக் கொள்ளைக்காரன் குண்டிட்டு விழுந்தான்!

மான்சிங் இறந்த பின்னரும் அவனுடைய பிணத்துக்காக போலீஸாரருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மிடையே போராட்டம் நடந்தது. இந்த முயற்சியில் மான்சிங்கின் மகனான சுபேதார் சிங்குண்டி பட்டு தந்தையின் காலடியில் பிணமாகச் சாய்ந்தான்! ஆனால் ரூபா என்பவனும், மான்சிங்கின் சகோதரனான நவாப் சிங்கும் எப்படியோ தப்பிச் சென்றனர்! இவர்கள் இருவரும் இன்னமும் போலீஸாரிடம் சிக்கவில்லை. 1958-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ந்தேதி நள்ளிரவில்

நான்கு பேரை கொன்றதன் மூலம் 1959-ம் ஆண்டுக்கு வர வேற்பு வாசித்தளித்திருக்கிறார் ரூபா. அவனுடைய தலைக்கு ரூபாய் 30000 விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது!

நான்கு ராஜ்யத்தின் போலீஸ்படையை 15 ஆண்டு காலம் திண்டாட வைத்த மான்சிங்கை கடைசியில் பிணமானான். போலீஸ்படையின் இந்த மகத்தான சாதனை நேருவுக்கும், பந்துவுக்கும், தேயற்கும் உடனடியாக தந்திமூலம் அறிவிக்கப்பட்டது! செய்தித் தாட்களெல்லாம் இந்தச் செய்தியை பெரும் அளவில் தாங்கி வெளிவந்தன! உத்தர பிரதேசத்தின் முதல் அமைச்சரான சம்பூர்ணன் சட்டசபையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“ ஒருவனின் மரணத்துக்கு மகிழ்ச்சி கொண்டிருவது வீரம் பத்தக்கதல்ல. மான்சிங் இறந்து விட்டான். திகைத்துக் கிடந்த மக்கள் நிம்மதி பெற்றார்கள்.”

சாம்பல் பள்ளத்தாக்கை சுற்றியுள்ள நான்கு ராஜ்யங்களிலும், மான்சிங்கின் மரணத்தைப் பற்றிய சுவரொட்டிகள் முலைக்கு முலை ஒட்டப்பட்டன!

பிற்பகலில் பிணங்கள் மயானத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. பிணத்தைச் சுற்றி ஆயுதத்தரித்த பட்டாளம் காவல் காத்து சென்றது. பிணங்கள் எரித்து சாம்பலாகும்வரை போலீஸ் காவல் இருந்தது! பிணம் எரியும்போதுகூட, மேரி ஜெல்லியின் ‘பிரதே மனிதனை’ போல மீண்டும் ஒரு வேளை மான்சிங் உயிர்பெற்று எழுந்து விடுவானே என்று அரசாங்கம் அஞ்சியதோ என்னவோ!

நாட்டையே ஒரு கலக்கு கலக்கிய அந்த மாபெரும் கொள்ளைக்காரன் கடைசியில் பிடி சாம்பலானான்!

★

மார்ச் 15-ந்தேதி முதல் வெளிவருகிறது!

‘முன்னேற்றம்’

அரசியல், சமுதாய சீர்திருத்த, [வார ஏடு]

ஆசிரியர் : பால்வண்ணன்

தனிப்பிரதி 16 காசுகள் ஆண்டு சந்தா ரூ. 8—00

எல்லா இடங்களிலும் முன்பணம் கட்டும் ஏஜண்டுகள் தேவை

விபரங்க்கு :

“முன்னேற்றம்” 642, திருவல்லிக்கேள் ஐரோட, சென்னை-5.

டில்லீராஜ்!

“திட்டத்தில் ஜீவன் இல்லை”

- ஈ. வெ. கி. சம்பத்

“1959-60-ம் ஆண்டிற்கான இரயில்வேயின் வரவு-செலவுத் திட்டம் மிக ஏமாற்றத் தருவதாயுள்ளது; மக்கள் உற்சாகப்படுவதற்கு இதில் ஏதும் இல்லை. போக்குவரத்துக் கொள்கையில் எந்தவித மாற்றமும் உத்தேசிக்கப்படவில்லை; அல்லது, சேவையில் குறிப்பிட்ட பெரிய முன்னேற்றம் கிடைக்கும் என்றும் தெரியவில்லை—அந்த வகையில், இது ஒரு சலனமற்ற ஜீவனற்ற வரவு-செலவுத் திட்டம்தான்.

இரயில்வேக்கள் நாளும் அவற்றை உபயோகிப்போரிடையிலும் அதிருப்தி குறித்துக் கவலைப்படுவதைக் காணோம். உதாரணமாக, யாராவது இரயில்வே மூலம் சாமான்களை அனுப்பி வைக்கக் கொடுத்தால், பத்திரமாகப் போய்ச் சேரும் என்ற உறுதி இல்லை. தாமதம், விபத்து திருட்டு, இலஞ்சம் இவை இரயில்வேக்களில் மலிந்திருக்கின்றன. இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தித் தடுக்கப் புதிய வழிசெய்தி எவ்வளவு பலனுள்ள முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

இரயில்வேயில் ஊழியர்களை நடத்துவதில்கூட தென்னகத்தைப் பாரபட்சமாக நடத்தும் துணிச்சலான கொள்கை கடைபிடிக்கப்படுவதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழில் ஆற்றல் பரிசீலனைக் குழுவின் சிபாரிசுகள் இரயில்வேயின் இதர மண்டலங்களில் மட்டும் அமல் செய்யப்பட்டிருக்கிற போது, தென்பகுதி இரயில்வேயில் மட்டும் அவை ஏன் அமல் செய்யப்படவில்லை என்பதை இரயில்வே அமைச்சரிடமிருந்து நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். உயர்ந்த சம்பளமுடைய தொழில் நுட்பப் பயிற்சி பெற்றோர், மற்றும் முதல், இரண்டாம் தர மேஸ்திரி போன்ற பதவிகளின் எண்ணிக்கை, தென்பிராந்திய இரயில்வேயில் இது வடநாட்டு இரயில்வேக்களில் இருப்பதைவிட மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன.

தென்பகுதி இரயில்வேயில் முன்னும் வகுப்பு, நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்கள், சிக்கன நடவடிக்கை காரணமாக வேலையில் இருந்து நீக்கப்படுவர்; ஆள் குறைப்பு ஏற்படும் என்ற அச்சம் நிலவுகிறது. செல்வின்னக் களைக் குறைக்கவேண்டும்—சிக்கனப்படுத்தவேண்டும் என்றால், அதற்கு ஆள் குறைப்பல்ல சரியான வழி.

உயர்த்தான ஆசனம்!

நீதிமந்திரி நாற்காலி

வெள்ளையர்கள் கரத்திலிருந்து அதிலும் மாற்றப்பட்ட பின்பு, முதல்முதல் இந்தியா போக்கு இரயில்வே அமைச்சராகியிருக்கும் பெருமை (1946-47) -ல் முல்லை மீக் தலைவர் கையாடல் அலுவலர் அவர்களுக்கு கிடைத்தது. இந்திய சர்க்காருக்கு உணர்ச்சிகண்டம் பிரிவினை செய்யப்பட்டது. வியாகத் அலுவலர் பாகிஸ்தான் சென்றார்.

விடுதலைப்பெற்ற ‘சுயராஜ்யம்’ இந்தியாவில் ஏற்பட்ட மந்திரி சபையில், நீதிமந்திரி பதவி திராவிட நாட்டைச் சார்ந்த திரு. ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியாருக்கு அளிக்கப்பட்டது. திரு. சண்முகம் செட்டியார் பெரும் பொருளாதார மொகை. இவர்காங்கிரஸ்காரர்ல்ல. 1947-48, 48-49 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளிலும் காங்கிரஸ் சர்க்காரின் பட்டினி இவர்தான் சம்பந்திக்க வேண்டியிருந்தது. நெருக்கடி முடிந்தவுடன் திரு. ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் “ராஜினாமா” செய்ய கிர்ப்பிக்கப்பட்டார்.

பின்னர் கேரளத்தைச் சார்ந்த டாக்டர் ஜான் மத்தாய் அவர்கள் நிபுணமச்சர் பதவியினை ஏற்றார். 1950-51 வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் சமர்ப்பித்தார். டாக்டர் மத்தாய் திட்டப்பொருளாதாரத்தை ஏற்காத இயல்பு கொண்டவர்; அதன் விளைவாக, முதலாளித்துவத்தின் துவங்கிய ஐந்தாண்டுத்திட்டம் துவங்கிய

வடனேயே நிதி அமைச்சர் பொறுப்பிலிருந்து தானே ‘ராஜினாமா’ செய்தார்.

வெள்ளையர் ஆளும் காலத்தில் அரசாங்க ஊழியராகப்பணி புரிந்த மராட்டிய மண்டலத்தைச் சார்ந்த சி.டி. தேஷ்முக் அவர்கள், டாக்டர் மத்தாய் விட்டுச் சென்ற இடத்தை நிரப்பினார். தொடர்ந்து ஐந்து ஆண்டுகள் நிதிமந்திரியாக பணியாற்றினார். இவர் காலத்தில்தான் சர்க்காரின் மொத்த வருமானமும், செலவுகளும் அதிகரித்தன. தேஷ்முக் அவர்கள் திட்டப்பொருளாதாரத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுள்ளவர்; மாநில புளரமைப்பின்போது இவருக்கு, அமைச்சரவைக்குத் தனி மராட்டிய மண்டலம் குறித்து கருத்து வேறுபாடு எழுந்தது. அதன் காரணமாக நிதியமைச்சர் பதவியிலிருந்து ‘ராஜினாமா’ செய்தார்.

இவரைத் தொடர்ந்து, தமிழகத்தின் வர்த்தகக் கோமான் களில் ஒருவராகிய டி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்களுக்கு நிதியமைச்சராகும் வாய்ப்பு, கிடைத்தது. இவர் காலத்தில் தான் சர்க்காரின் வருமானம் ரூ. 790 கோடியாக உயர்ந்தது; இரண்டாவது திட்டத்தின் திருப்பக்கட்டத்தில் இவர் பதவி ஏற்றார்: ஆனால் ‘முந்திரா ஊழல்’ இவரின் பதவிக் காலத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. “ராஜினாமா” இவரையும் விடவில்லை.

(1958 - 59)-ல் முதலமைச்சர் பண்டித நேரு அவர்கள் 271 கோடி ரூபாய்கொண்ட பற்றுக்குறை பட்டினி நிதியமைச்சர் பொறுப்பிலிருந்து சமர்ப்பித்தார்.

நடப்பு ஆண்டின் (1959-60) வரவு செலவுத் திட்டத்தை கடந்த சனியன்று நிதியமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய் சமர்ப்பித்துள்ளார். தற்போதுள்ள வரிகளின் அடிப்படையில் ரூ. 757.51 கோடி மொத்த வருமானம் வரும். மொத்தச் செலவு ரூ. 839.18 கோடி என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ரூ. 81.67 கோடி பற்றுக்குறை ஏற்படும். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏற்படும் பற்றுக்குறையில் ரூ. 20 கோடிக்குப்புதிய வரிகள் விதிக்கப்படும்!

அதுதான் ரூர்கலா!

1958 தணிக்கை அறிக்கையில் ரூர்கலா எங்கு உருக்குத் தொழிற்சாலை குறித்து ஆடிட்டர் ஜெனரல் திரு. ஏ.கே. சந்தா அவர்கள் “ரூர்கலா திட்டம் ஓட்டை நிறைந்தது. குறைபாடு உடையது. காரியங்களை வரிசைப்படுத்தும் கால அட்டவணை பொருள் விரயத்தை அதிகப்படுத்துவது, கற்பனைத் திறனுடன் தயாரிக்கப்படவில்லை. ஏராளமான பணத்தை தவிர்த்துக் கூடிய செலவினங்களில் பாழாக்குகிறது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இது குறித்து ராஜ்ய சபையில் காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. டி. வி. கமலசாமி அவர்கள் “ரூர்கலா குறைபாடுகளைக் கூறும் திரு. ஏ. கே. சந்தா அவர்கள் தான், உற்பத்தி இலாகாவின் காரிய தரிசியாக இருந்து, இந்த திட்டத்தைத் திட்டினார்” என்று கேள்விக்களை தொடுத்தார்.

எங்கு சுரங்க இலாகா மந்திரி சந்தர் ஸ்வரன்சிங் பதிலளிக்கும்மையில் “சந்தா, உற்பத்தி இலாகாவில் காரியதரிசியாய் இருந்தது உண்மை. ரூர்கலா எங்கு உருக்குத் தொழிற்சாலை திட்டத்தில் அவருக்குபெரும் பங்கு உண்டு என்பதும் உண்மை. ஆனால் சந்தா குறிப்பிடும் குறைபாடுகள் அவர் காலத்திலா அதற்குப் பிறகா என்பதை பார்த்துத்தான் சொல்ல வேண்டும்” என்று கூறினார்.

காமராஜர் கனவு...

[3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

ஒரு விவசாயிக்கு ஆண்டில் எத்தனை நாட்கள் வேலை இருக்கிறது? மீதி நாட்களின் நிலை என்ன?

நகர் புறங்களில் படித்து வேலையில்லாதிருப்போரின் தொகை என்ன?

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூறும் தொழில் வளர்ச்சியில் எவ்வளவு பேருக்கு வேலை கொடுத்தீர்கள்!

அவர்களை நம்பி இருக்கும் ஆதரவாளர்களின் தொகை என்ன?

“உத்யோகம் தேடித்தரும்” ஸ்தாபனத்தின் அப்படி ஏன் விண்ணப்பங்கள் குவிய வேண்டும். கடந்த ஆண்டு சென்னை மின்சார இலாகாவில் பத்தாவது படித்தவர்களை எடுத்துக்கொள்வது என்ற குமாவ்தா வேலைக்கு எத்தனை ஆயிரம் பேர் விண்ணப்பித்தனர்? எவ்வளவு பேருக்கு வேலை கொடுக்க முடிந்தது! மற்றவர்கள் என்ன செய்து கொண்டுள்ளார்கள்? ஆங்கிலக்கல்வியின் தீதினை விளக்கவிட்டு உழைப்பின் மகிமை குறித்து சொற்பெருக்காற்றி விட்டால் பரிகாரம் வந்துவிடுமா?

புதிய நீர்ப்பாசனத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இவைகளிலே யெல்லாம் எத்தனை பேருக்கு வேலை கொடுக்க முடிந்தது?

அபிவிருத்தித்திட்ட அதிகாரிகளில் எத்தனைபேர் தகுதியால் பதவி பெற்றவர்? எத்தனை பேர் தாட்சண்யத்தால் வந்தவர்?

கனவு பலிதமாவதற்கு காமராஜர் கேள்விகளுக்கு பதிலையோசித்தே ஆகவேண்டும்.

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இயலும் காரியங்களை நீங்கள் ஏன் நிறைவேற்றக் கூடாது என்று கேட்டால் எவ்வளவு நாளைக்கு “திராவிடநாடு தப்பு, குறுகிய மனோபாவம், என்று கூறி ஓட்டப் போக்கிற்குள்? இந்த நன்மைகளெல்லாம் செய்வதற்கு இவர்களுக்கு அக்கரையே இல்லையா? முடியவில்லையா?

வரி போடவில்லை, வரிபோடவில்லை என்று மந்திரம் ஐப்பிப்பதாலே வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து விடுமா? விலைவாசி குறைந்து விடுமா?

வரி போட வேண்டியவர்கள் மீது போட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். குறைக்க வேண்டிய இடத்தில் குறைத்துத்தான் ஆகவேண்டும். வரிப்போடாமலும், ரத்துச் செய்யாமலும் இருந்தால் எப்படி உற்சாகம் கொள்ள முடியும்?

இந்த சர்க்காரின் பெரும் வருமானமே விற்பனை வரியிலிருந்து தான் கிடைக்கிறது. 12 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரியாக பெறுகிறார்கள். தற்காலிகமாய், மது விலக்கு நஷ்டத்தை சரிசெய்ய போடப்பட்ட வரி; இன்று சர்க்காரே அந்த ‘காமதேனு’ வால் தான் வாழுகிறது என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. விற்பனை வரி உண்மையில் ‘வாங்கும்’வரி என்பதும் பல கட்டங்களில் ஏழை எளியவர்களை கொடுப்பது என்பதும் உண்மையும் இதனை ஏழைகள் பாதிக்கும் வகையில் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. காய்கறி, இறைச்சி மீன்,பெய்க்காயம் கிழங்கு வகைகள், பழ வகைகள், குழந்தைகள் நலனுக்கான பால் ஆகியவை அடங்குகின்றன. கடந்த வாரம் கொத்தவால் சாவடி, ஈரோடு, திருநெல்வேலி தஞ்சை முதலிய பல வேறு இடங்களில் கடைபடைப்பு நடைபெற்றது. அவை மக்களின் குரலை பிரதி

பலித்தது. அந்தவகையில் விதிவிலக்கு அளிப்பது நல்லது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டசபைக் கட்சிச் செயலாளர் தோழர் எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் செவ்வாய்க்கிழமை யன்று பட்டஜெட் விவாதத்தில் பேசும்போது குறிப்பிட்ட மாதிரி இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குப்பின்னரும் மனிதரைவு கொள்ளுகிற அளவிற்கு வாழ்க்கை வசதி உயரவில்லை. வேலையில்லாத தினாட்டம் குறையவில்லை.

இதற்கான காரணங்களை சொற ஆண்டு பட்டஜெட் விவாதத்தின்போது அன்ற அண்ணா அவர்கள் தொகுத்து உரைத்தார்கள். அந்த கருத்து மணிகள் இன்னமும் நமது மனைவில பசுமைபாக இருக்கின்றன. அவர்கள் குறிப்பிட்ட காரணங்கள் 1. டில்லி சர்க்காரின் பரப்பும், வர்விதிப்பு அதிகாரமும் பற்றது இருப்பதால் மாநிலங்களின் அதிகாரத்தை குறைக்கிறது. வரவு-செலவுத் திட்டம் தீட்டுவதில் தடை பல ஏற்படுகிறது.

2. விரிந்து கொடுக்கும் எல்லா வரியினங்களையும் டில்லி பயன்படுத்துகிறது.

3. டில்லியின் பருவான, தாங்கமுடியாத வரி விதிப்பு முறைகளால் மாநிலங்களின் வரி விதிப்புத் திறன் மழுங்குகிறது. 4. டில்லி விதிக்கும் சங்க வரி அதிகமாக உயர்ந்துவிட்டது. சங்க வரியின் கீழ் வரும் பல்வகைப் பொருள்களும் பெருகிவிட்டன.

5. எனவே, மாநிலங்களின் ஷேமநலங்களை கவனிக்கவேண்டிய மாநில சர்க்கார் தனது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் தீரணுகிறது.

6. எனவே, மற்ற மாநிலங்கள் தங்கள் உரிமைக்காக போராடுகிறது. சென்னை, டில்லி சர்க்காரின் ஓரவஞ்சனையை நினைத்து புலம்புகிறது. ஆனால் டில்லியின்

சிறு உதவிக்கும் நன்றி செலுத்துகிறது.

7. சென்னை பற்றுக்குறையை சரிக்கட்ட வரிவிதிப்புகளில் ஈடுபடுகிறது.

8. வரிமூலம் அல்லாமல் வேறு வகைகளில் சர்க்கார் தனது வருமானத்தைப் பெருக்க வேண்டும் வாய்ப்புகள் பல உண்டு ஆனால் அதிகாரம் கிடையாது.

9. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வருவாய் தரத்தக்க திட்டங்களுக்காக வாதுடுகிறது.

10. மாநில சர்க்காரர்களின் கரங்களில் விலங்குகள் மாட்டப் பட்டிருக்கின்றன.

11. என் டிரே வழி சுதந்திர தாண்டி அமைப்பது தான்.

அறிவு அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்ட மர்க்கக் கதையும் தற்போதைய வழியையும் வகைகளில் பின்பற்ற வேற்றியெறும் சென்னை பட்டஜெட்டுகள் நங்கொடிபோல் தோன்றினாலும் பச்சைப் பாம்புகளாகத்

தான் இருக்கும். அதன் விநமது நாடி, நரம்புகளை வாட்டியே திரும் அதுவரை தமிழைத்தடவு வதாலே மட்டும் நமது தரித் திரத்தை ஓட்டிவிட முடியாது.

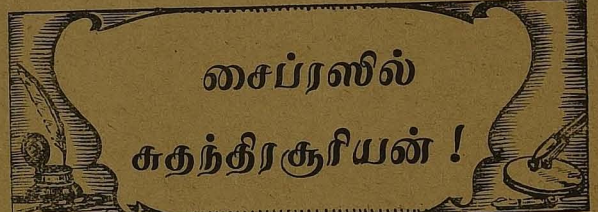
★
✂

கே. ஏ. மதியழகன்
நிகழ்ச்சிகள்

★

- மாந். 6 சின்னமனூர் [மதுரை]
- 8 தேவக்கோட்டை இராமநாதபுரம்.
- 13 திருவள்ளூர். (செங்கற்பட்டு)
- 17 பீமண்ணன் பேட்டை. (சென்னை)

✂

முன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தாயகம் திரும்பிய நாடு கடத்தப்பட்ட மகாரியால் பாதி யாருக்கு இரண்டு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட சைப்ரஸ் மக்கள் ஆரவாரமான வரவேற்பளித்தனர்.

44 வயதே நிரம்பிய நடுத்தர வயதுள்ள மகாரியால் பாதி யாரை, விடுதலை இயக்கத் தலைவர்களும் அவரது வயோதிக தந்தையும் சந்தித்தனர்.

ஆர்ச்சிஷப் அரண்மனை மேல்மாடி முற்றத்தில் நின்றகொண்டு கீழே குழுமியிருந்த மக்களுக்கு செய்தி விடுத்தார்.

“அடிமை மேகங்கள் அகன்று விட்டன. சைப்ரஸ் வானில் சுதந்திர சூரியன் ஒளி வீசுகிறது. விடுதலைப்பெற்ற நாட்டில் உங்கள் மத்தியில், நிற் கின்றேன். நாம் போராடி வெற்றி கொண்ட பூரிப் பான சேதியை உங்களிடம் பிரகடனப்படுத்துகிறேன். (ஆரவாரம்)

நமது நேசக்கரங்களை அனைவருக்கும் குறிப்பாக துருக்கிய மக்களுக்கு நீட்டுகிறோம்.”

ஜார்ஜ் கிரிவால் தலைமையில் இடங்கிய எயோகா இயக்கத்தைப் பாராட்டினார். சைப்ரஸின் விடுதலைக்கு இரத்தம் சிந்திய வீரனுக்கு புகழ்மாலை சூட்டினார்.

உணர்ச்சி ததும்பும் குரலில் கூறினார் “சைப்ரஸின் விடுதலைக்கு உயிர்த்த உத்தமருக்கு என் வீர வணக்கம் உரித்தாகுக. சைப்ரஸ் வீரர்களே! எழுங்கள்! கவனமாய் இருக்க வேண்டிய நேரமிது. உங்கள் தியாகம் ஏதோ அற்ப விஷயத்திற்கல்ல, உங்களைச் சார்ந்தவன் என்று சொல்லிக்கொள்வதிலே இறுமாப்பு அடைகிறேன். இது நமது ரோராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டமல்ல. இப்போது தான் முன்னேற்றத்தை நோக்கி நமது போராட்டம் ஆரம்பமாகிறது.”

“நங்கள் தயார்! தயார்!” என்று குரல்கள் வானைப் பிளந்தன.

“நம்மைப்போல சின்னஞ்சிறு நாடு சர்வதேச அரங்கில் பெரிய சேவைகளைச் செய்ய முடியும்.

முவாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்று தான் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுள்ளோம். நம் எதிர்காலத்தை எழிலாக்கும் பெருந்பு நம் கரங்களிலே ஓப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.”